

21 листопада 2014 р. Інститутом політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України спільно з Національним інститутом стратегічних досліджень та Асоціацією політичних наук України було проведено наукову конференцію на тему: «Україна і Росія: що далі?».

Основними темами, винесеними на обговорення, були проблеми цивілізаційної ідентифікації України і Росії; історичні витоки формування політичної культури України і Росії; пострадянські трансформації в Україні і Росії, наслідки нинішнього конфлікту для історичних доль України і Росії; перспективи створення контактної зони у взаємовідносинах двох країн; вплив українсько-російського конфлікту на міжнародні процеси.

У роботі конференції взяли участі відомі вчені та експерти, спеціалісти у сфері російсько-українських відносин.

У вступному слові науковий керівник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України член-кореспондент НАПН України О. Рафальський підкреслив динамічність змін, що відбуваються в суспільстві, їх певну непередбачуваність та наголосив на необхідності їх глибокого і всебічного, у тому числі й політологічного, аналізу.

Член-кореспондент НАН України М. Михальченко приділив увагу, зокрема, проблемам цивілізаційної ідентифікації України і Росії, наслідкам нинішнього конфлікту для історичних доль України і Росії, впливу українсько-російського конфлікту на міжнародні процеси.

Історичні витоки формування особливостей політичної культури в Україні і Росії у своїх доповідях висвітлювали член-кореспондент НАН України О. Моця, кандидат історичних наук М. Горелов.

Учасники конференції у своїх доповідях порушували ряд важливих питань – від переосмислення під новим кутом зору Переяславського політичного акту 1654 р. до глобального контексту сучасних відносин між Україною і Росією. Окрему увагу було приділено оцінкам фактичної участі російських військ у воєнних діях на українській території, аналізу її можливих політичних, міжнародних, економічних, фінансових, правових, духовних, психологічних наслідків.

Більшість доповідачів зійшлися на тому, що майбутнє міждержавних відносин двох країн-сусідів, з яких одна привласнює собі право на втручання, у т. ч. військове, у внутрішні справи іншої, перешкоджаючи її демократичному реформуванню, прагненню змінити свій цивілізаційний вектор, вирішальним чином впливатиме на характер всієї архітектури

європейської та світової безпеки, здатність міжнародного співтовариства протистояти неоімперським експансіоністським проектам.

Учасники конференції, відзначаючи позитивний характер суспільно-політичних процесів, що відбуваються в Україні, особливо в її прагненні до зміни своєї цивілізаційної ідентичності, окремо наголошували на необхідності розробки та реалізації комплексу реформ (політичних, економічних, соціальних, соціокультурних) як умови консолідації українського суспільства, подолання зовнішніх та внутрішніх загроз і викликів. Значну роль у цьому процесі мають відігравати науковці, працівники освітньої сфери, чий авторитет, знання та експертний потенціал можуть суттєво вплинути на розв'язання внутрішніх проблем соціально-політичного та економічного розвитку нашої держави.

За підсумками дискусії учасниками конференції було прийнято резолюцію, яка надіслана науковим установам, інформаційним агентствам, громадським організаціям, органам державної влади (***Наукова конференція «Україна і Росія: що далі?» // Національна академія наук України (<http://www.nas.gov.ua>). – 2014. – 1.12).***